

Літо йде

Григорій Хорошко

Літо йде... та із ним, наче летить життя.
Літо йде... та разом із ним заблукав у самому собі я.
Літо йде... та душа не воліє його відпускати.
Літо йде... та серце починає знову тепло шукати.

Літо йде... але ще чуються добра голоси.
Літо йде... але ще з нами свіжість роси.
Літо йде... та спогади вже миготять.
Літо йде... однак птахи ще в дома сидять.

Літо йде... однак ми ще тут із тобою.
Літо йде... а ми досі не завершили історію свою.
Літо йде... та із ним легкості запах.
Літо йде... однак у душі досі відчувається спалах.

Літо йде... однак ми із тобою ще тут.
Літо йде... і досі змиваємо з себе ми гіркий бруд.
Літо йде... а ми досі не навчились дружити.
Літо йде... а ми не бажаємо ближнього приголубити.

Літо йде... і нас вже лякає зима.
Літо йде... і разом із ним нас лякають холода.
Літо йде... та ми припали на осуд долі.
Літо йде... та дух не встиг насититись волею в волі.

Літо знов прийде... та ми станцюємо на квіткових балах.
Літо знов прийде... та скупаємося ми у його дарах.